

fordi vores bruttonationalprodukt er steget voldsomt, fordi vi har været inde i en opgangsperiode, hvor vores beskæftigelse er steget og produktiviteten er steget.

Det betyder jo, at hvis man beregner forskningsmidlerne som procent af BNP, så skal der meget til, for at man beholder sin position, fordi så skal man altså øge forskningsmidlerne i præcis samme takt, som BNP stiger.

Så prøv at kigge efter i de tal, om det simpelt hen ikke skyldes, at BNP er steget ganske voldsomt i de år, som fru Christine Antorini sammenligner.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Jeg vil da tro, at det er de samme undersøgelser, vi har set. Og de lande, vi plejer at sammenligne os med, har jo haft den samme – kan man sige – gunstige udvikling i forhold til bruttonationalproduktet. Derfor mener jeg faktisk, at det er noget, vi skal være opmærksomme på. Vi er ikke verdens bedste, som vi måske går og har en forestilling om her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Selvfølgelig skal vi være opmærksomme på disse internationale sammenligninger, og vi er ikke verdens bedste, heller ikke når vi er nummer ti. Men vi havde faktisk i den periode, som fru Christine Antorini henviser til, en af de højeste vækstrater i Europa, så det er ikke rigtigt, at de andre lande havde den samme vækstrate.

Klaus Kjær (DF):

Jeg vil gerne have lov til at takke forskningsministeren for redegørelsen.

Der står efter Dansk Folkepartis opfattelse rigtig mange positive ting i den, eller måske for Dansk Folkeparti naturlige ting, nemlig en naturlig opfølgning på de ting, som i øvrigt gælder i samfundet. På alle andre statsinstitutioner indarbejder man nu egentlige kontrakter, kontraktstyringer osv., og selvfølgelig skal der også gælde noget tilsvarende for forsknings- og universitetsområdet. Det er en helt naturlig udvikling. Hvorfor skulle det område være specielt fritaget?

Det, det drejer sig om, er mere åbenhed i forskningen og en strammere styring. Det er da klart, at de midler, som samfundet poster i forskningen, skal samfundet selvfølgelig også have gavn af i den anden ende. Det drejer sig

om formidling af forskningsbudskaber gennem åbenhed, gennem samarbejde mellem sektorforskningen og specialforskningen, det drejer sig om udviklingskontrakter med målsætninger, altså nogle milepæle, opfyldning, og det drejer sig om større ansvarlighed.

Der er ingen grund til, at de enkelte forskere rundt omkring nu fortsat skal sidde i deres elfenbenstårne og dyrke den forskning, som de nu engang måtte have lyst til. Det er klart, at samfundet, når det finansierer forskningen, også må kunne stille krav med hensyn til de behov for forskning, der måtte være.

Det er vigtigt at understrege, at det, der lægges op til, jo for det første ikke er, at det er en økonomisk styring, denne her sag og de her visioner drejer sig om, så redegørelsen skal ikke bruges som et middel til en økonomisk styring på forskningsområdet.

En anden ting, der er vigtig, er, at man jo stadig væk går ind for metodefriheden; man går jo ikke ind og blander sig i de enkelte forskningsområder: Hvad skal man helt specifikt forske i og på hvilken måde osv.? Det er stadig væk frit, og det er det, der lægges op til. Men man må kræve nogle målsætninger og nogle opfyldninger, og der er selvfølgelig en vis styring over det her, og det er selvfølgelig en styring, som samfundet med god ret kan kræve af forskningen.

Vi ser meget positivt på den her sag, og vi vil selvfølgelig følge med i de konkrete tiltag og udmøntningen af de intentioner, der ligger bag redegørelsen her. Men alt i alt et ganske udmærket tiltag også på forskningsområdet.

Susanne Clemensen (CD):

Det er en gammel sandhed, at Danmarks eneste råstof er den danske befolkning og dens viden og kunnen. Og Danmark er også kendetegnet ved et generelt højt uddannelsesniveau, som var grundlaget for udbygningen af vores velfærdssamfund i 1970'erne og 1980'erne. Men der er stadig behov for at hæve befolkningens uddannelsesniveau, og i forlængelse heraf er det en betingelse, at vi både bliver dygtigere og hurtigere til at udvikle og forske. Hvis Danmark og danskerne sækker bagud i forhold til vores konkurrenter, vil vores levestandard falde, og vi får svært ved at bevare og videreudvikle velfærdssamfundet. Det er i det perspektiv, det bliver legitimt for os politikere at interessere os for, hvad vi får for de stigende investeringer, der gøres i forskning.